

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia
Tetrastichis distincta**

Waterloop, Oliverius F.

Antverpiae, 1657

Titulus XII. Amor sui, Amor Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9689

Amor sui. Amor DEI.

I. **D**EO ut propinques, te fuge.
Eatenus poteris DEUM
Sequi vocantem, quatenus
A te prius recesseris.

Placere quâ volēs tibi,
Placere non speres DEO.
Hoc esse crede, & amplius
Discrimen inter te, & DEUM.

Cum dulci amarum respuit
Habitarē: amor vanus tui
Haud speret unâ cum DEI
Amore vero degere.

Vicina cum mendacio
Fugit morari veritas.
Quò majus est pretium tui,
Hoc fit DEI pretium minus.

Amor tui præter modum
Amore te exiit DEI.
Amore te DEI induet
Modi tenax odium tui.

Tibi mórere, ut vivas DEO:
Tibi antè toti mortuus,
Pòst veriùs vives DEO,
Quâm vixeras priùs tibi.

Cor rebus omnibus exue,
Nudumque transfer in DEUM:
Ejusque te sic nutui
Submitte, nil propriè ut velis.

In mente nudâ, proprii
Oblitâ amoris, vult DEUS
Regnare: te tecto eripe,
Ut hospitem excipias DEUM.

Nec mens quiescat, nec manus,
Amore donec in DEUM
Mutatus, à mente, & manu,
Totoque te defeceris.

2. Quem das amorem sanguini,
Parentibus, studiis, tibi,
Furaris, & rapis DEO,
Qui solus illo dignus est.

Agris, amicis, nummulis,
Sic vive nudus, ut duos
Mendicus asses flagitans,
Pati repulsam gaudeas.

Abs te impetra, quidquid foris
Tibi impetrare non licet:
Quâ re carere debeas,
Eâ carere etiam velis.

3. Fons omnis est boni DEUS;
Hoc fonte numquam sis satur:
Sitiit sitiri, amari amat;
Care libenter ceteris.

Est purus & simplex DEUS:
Ut talis evadas, tuum
Cor à caducis abstrahe,
Et junge proximè DEO.

Fluxis quod in rebus sapit,
Amore IESU despice:
Hæc una cui res unice
Placuit, Patris placitum sequi.
Orbem

Orbem DEI reputa nihil;
Totum esse crede orbis DEUM:
Cui solus est totum DEUS,
Huic totus orbis est nihil.

Toto te, & omnibus cares,
Carens DEO: te verò habes,
Omniaq; , quando habes DEUM,
Et quando haberis à DEO.

Momenta honesti & utilis,
Docet DEI: tuique amor:
Te quando amabis in DEO,
Minora nosces cetera.

Tibi quando dulcescit DEUS,
Amara fiunt cetera:
Huic sensus orbi clauditur,
Soli patet pectus DEO.

Diviniori munere
Iniecta menti lumina,
Missasque cordi flammulas,
Plus mille mundis æstima.

Qui corde, linguâ, vel manu,
CHRISTO relicto, aliquid cupis,
Petis, aut facis; das evidens
Inscitiæ specimen tuæ.

Nil vota cordis ignei
Placare sub cælo potest;
Huic nil placere, nil sitim
Satiare præter te, DEUS.

Non hoc vel illud elige,
Meritum quod augeat tuum,
Sed esse quod scis gratius,
Et gloriosius DEO.

Solam DEI opta gratiam,
Et gloriam: nil cetera
Morare: det, neget DEUS;
Tu nil recusa, nec pete.

Quando unicè solùm DEUM
Quæremus, hunc habebimus:
Et quando habebimus, unicè
Vbique quæremus DEUM.

Afflata mens DEO, DEI
Cor ventilatum flamine,
Vinclis solutum terreis,
Ad astra de terris vola.

4. Hic est beatæ terminus,
Est unicus vitæ scopus:
Cole Numen, & fratres ama,
DEUM timendo dilige.

Vt luce mentis fulgeas,
CHRISTUM vide, audi, cogita;
Quæ verba dixit; quæ tibi
Exempla virtutum dedit.

Si Christiani gloriam
Et nomen ambis nominis;
Et corde miti, & moribus,
CHRISTI cor & mores refer.

Si meta CHRISTUS est tua;
Scopus, placere: sit tibi
Fides sagitta, Spes tibi
Sit nervus, arcus Caritas.

5. Amor patebit; si est amor,
Obscurus esse non potest:
Est ignis; illum si premas,
Erumpet hoc vehementius.

Amore

Amore cor captum DEI
Fugit oriri : agitur, agit:
Augetur, auget : tam nequit
Cessare, quàm non esse, amor.

Tuos triumphanti in cruce
Amori amores immola:
Cor dulci Iesu pectori,
Pectusque cordi consecra.

Hic magnus, & ter maximus,
Æqualitatem qui facit
Ima inter & summa, est amor:
Divinus est, si non DEUS.

Non cogitari plurimum,
Sed plus amari amat DEUS.
Male cogitas, quem non amas:
Benè cogitare amas? ama.

Carnis cupido quem ciet,
Non est amor; vesania est:
Sed Christiana caritas,
Pietasque, verus est amor.

Cave plus Amoris conditis,
Quàm Conditori impendere;
Plus aurum, & auram gloriae
Amare, quàm verum bonum.

Cæleste donum caritas,
Amoris est perfectio:
Sine caritate nil amor
Habere perfectum potest.

Amare te dicis DEUM
Propter DEUM, super omnia:
At cogita quid plus ames,
Cælum DEI, an cæli DEUM.

In caritate qui manet,
Manet in DEO: at numquàm DEUS
Potest perire: ergò nec potes
Homo perire, amans DEUM.

Cæli DEUM, & cælum DEI,
Amare prudenter licet:
Tantum cave, ne præferas
Cælum DEI, cæli DEO.

Amore, quo te amat DEUS,
Amari amat; tali DEUM
Amore ama, ut nil in te ames,
Nisi in DEO, & propter DEUM.

Mundum triumphas, & modos:
Ut plena sit victoria,
Temet triumphas, amans DEI
Amore, qui nescit modum.

Cælestis in terris Amor
Cur ore glabro pingitur?
Vult cum pusillis crescere
Imago pusionibus.

Ama unicum verum bonum,
Bonum quod omne continet:
Nequit carere partibus,
Quicumque totum possidet.

Cùm te DEUS dilexerit,
Habebis hospitem DEUM,
Ut diligaris, hunc prius
Te diligentem dilige.

Si sempiternæ flammulis
Calesceremus patriæ,
Hæc membra pulchrè ab æeris
Defenderemus frigore.

V Amore

ore

Amore tanto ama DEUM,
Amore quanto ut nescias:
Nam si scias quanto hunc ames
Amore, non amas satis.

Amabitur plus à DEO,
Qui plus amaverit DEUM.
Quem plus amaverit DEUS,
Evadet ille sanctior.

Qui plus amat, plus gratiæ
Meretur, & plus gloriæ:
Merces amori redditur;
Minora sordent munera.

Se diligi jubet DEUS;
Et rem jubet sanctissimam:
Sancta omnis est virtus; DEI
Amore nil est sanctius.

Quod abs te amari vult DEUS,
Rem postulat justissimam:
Quid æquius, quàm cor Deo,
Cordis datori, reddere?

Quod abs te amari vult DEUS,
Opus exigit suavissimum:
Cor in DEUM transfert amor,
Est omnis vnde suavitas.

Humilem DEI servum decet
Amare sanctitudinem,
Opta esse sanctus: quod magis
Agis istud, hoc es sanctior.

Sanctum quod in te nil vides,
Hinc esse sanctus incipe;
Sanctus futurus, unice
Cum sanctus esse optaveris.

Quid agere debeas minùs,
Quàm sanctitatem in tempore
Optare, quæ secum ferat
Felicis ævi gloriam?

Amare quod probat DEUS,
Quod amat probare, est sanctitas.
Vis sanctus esse? ama, proba
Probata, amata Numini.

Nil indicat superbiæ
Cupido sanctitudinis:
Opta esse sanctus admodum,
Omniq; sancto sanctior.

Modestiæ nil officit
Cupido sanctitudinis:
Hæc summus est amor DEI;
At dignus immenso DEUS.

Qui sanctus est, summo DEUM
Amore honorat, & colit.
Tu sic amabis: nec DEI
Æquabis amplitudinem.

Amore & obsequio Angelos
Quod æmuleris, ne time
Speciem superbi; te Patrem
Iubet imitari Filius.

6. Sancti PHILIPPI NERII
Familia, voti legibus
Nullis ligatur; sed bonis
Stat erudita moribus.

Divini amoris nexibus
Devincta Congregatio,
Hoc ipso amoris fomite
Accensa, durabit diu.

Ne

Ne nomen Oratorio
Pudeat dedisse, fervidis
Precibus frequenter, & sacri
Verbi ministerio vaca.

7. Rex unus est cordis DEUS;
Hanc solus aulam possidet;
Hic solus unus imperat,
Nulli secundus æmulo.

Hoc quisquis optas in tuo
Firmare regnum pectore,
Abjunge quæ possunt suâ
De sede Regem pellere.

Abjunge nata liberum
Cor alligare sæculo;
Mundi soluta nexibus
Mens unæ adhæreat DEO.

At inter illa, sæculo
Quibus cor arcè jungitur,
Supernatat loquentiæ
Effusa prodigalitas.

Effutiendi quidlibet,
Quovis loco, licentia,
Frequenter occultis vagam
Mentem venenis inficit.

Hærerè nescit mens DEO
Perosa solitudinem,
Per fabularum ineptias
Sui DEIQVE prodiga.

In cor vagum non labitur
Cælestis humor gratiæ:
Ad vana pectus devium,
Est roris hujus nescium.

At cùm, remotis arbitris,
Clausâ latebis cellulâ,
Animi que liber, unice
Vni vacabis Numini.

Mentis quietæ verticem
Lux occupabit spiritus,
Quæ cordis in sinu sacri
Amoris incendet rogam.

Fovere qui voles sinu
Ardoris huius flammulas;
Adsuesce solitudini,
Audi DEUM silentio:

Nam frivolis si sueveris
Confabulationibus;
Securioris ne utiquam
Frenabis oris impetum.

Fit lingua præceps, ni statim,
Et ante cursum, sistitur:
Nescit ruinæ proximum
Finem suæ, qui labitur;

Donec parum felicibus
Circumvolutionibus
Alliditur solo, prius
Quàm lapsi ponat modum.

At si quieti gaudia
Gustaveris silentii,
Silentium lubens coles.
Vtrimque tantum mos valet.

